

[Orla Møller.]

tisk mål at sprænge samarbejdet mellem de tre partier, og at han vil advare mod fribytteri, vil jeg gerne have lov at sige, at det ligger meget fjernt fra vor opfattelse at skulle forsøge på at sætte splid mellem brødre. Vi har overhovedet ikke noget sådant til hensigt, og vi har i øvrigt aldrig af rent partistrategiske grunde forsøgt noget sådant.

Til hr. Henry Christensen vil jeg i øvrigt gerne sige, at jeg med stor glæde havde set en fortsættelse af den sidste del af talen, hvor der begyndte at komme konkrete alternative forslag til den politik, vi har lagt frem, og i hvert fald på ét punkt føler jeg det særdeles værdifuldt at få gjort opmærksom på et problem, der blev rejst, nemlig spørgsmålet om lokaliseringspolitikken. Jeg er overbevist om, at her er nogle problemer, som vi nok i fællesskab kan komme til at berøre.

Også hos hr. Henry Christensen var der ikke bare som en undertone, men i hele talens form, en vældig positivitet, som jeg gerne vil takke for.

Det samme var tilfældet hos hr. Niels Helveg Petersen og hos hr. Ømann. I særlig grad vil jeg have lov at gøre opmærksom på udtalelsen om, at man vil føle samme ansvar nu som tidligere. Jeg kunne godt principielt meget stærkt give tilslutning til udtalelsen om, at det mindste flertal ikke hen over hovedet på det største mindretal skal regere, men situationen kan altså opstå, og når jeg ikke uden videre vil give tilslutning til et sådant argument, er det altså, fordi det kan være nødvendigt at tage et ansvar i en bestemt situation. Ellers er jeg i øvrigt enig langt hen ad vejen.

Jeg vil gerne til afslutning sige, at det for mig har været en vældig positiv bekræftelse, hvad samarbejdsmulighederne angår, at konstatere ved debatten her i tinget i dag, at den temmelig skarpt markerede afgørelse, der blev truffet i går, i hvert fald ikke har virket på en sådan måde, at vi ligefrem skal konstatere, at postelinet ikke kan klinkes.

Der er givet mange åbne muligheder for et samarbejde, som vi hilser meget velkommen i socialdemokratiet.

Poul Schlüter: Først vil jeg gerne sige til økonomi- og budgetministeren, at han naturligvis har ret i, at der er en sammenhæng imellem de blokerede 480 mill. kr. og f. eks. de militære materielanskaffelser. Der er en sammenhæng. Men jeg vil alligevel gerne fremhæve, at det, der her var tale om, var ikke, at man ændrede den plan, som forelå, men at man gav visse anskaffelser en udsættelse, der drejede sig om 4-5 måneder. Jeg mener ikke, det ville være klogt, om nye materielanskaffelser ganske skulle afhænge af, hvorledes en ny forsvarsordning med tiden kommer til at se ud. Der er grænser for, i hvor lang tid man kan udsætte dispositioner på dette område, og derfor vil jeg da også sige, at hvis det skal være afgørende for nye materielanskaffelser, hvorvidt vi skal have en forsvarsordning i retning af det socialdemokratiske forslag, så tror jeg, det var bedst, om vi hurtigt her i tinget kunne træffe en politisk afgørelse, så der igen bliver klare linjer, således at man ved i forsvaret, hvad man har at rette sig efter og får at arbejde med.

Jeg forstår i øvrigt økonomi- og budgetministeren således, at han ikke har tænkt sig umiddelbart eller foreløbig at frigive andre af de poster, som har været ramt af blokeringen; det er jeg i og for sig godt tilfreds med. Jeg vil også gerne føje til, at jeg vel må have lov at have den forventning, at efterhånden som regeringen måtte ønske at frigive disse blokerede tal, vil man gå til finansudvalget og orientere salens øvrige partier om sin holdning, inden man sætter noget i værk.

Dernæst kommer jeg til den bemærkning, økonomi- og budgetministeren havde til mig om den kortfristede gæld til udlandet. Jeg erkender gerne, at vi naturligvis begge — jeg understreger begge — ifølge sagens natur er økonomiske amatører. Men vi skal jo prøve alligevel at danne os et indtryk af